

ปลายนิ้วนายกำแหง

รามคำแหงแข็งข้อ !

มีเหตุเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่
จะต้องพูดถึงอีกแล้ว

ความจริงรู้เรื่องนี้มาหลายวัน แต่เพราะมันพูดถึง
เรื่องอื่น แต่ก็คงยังไม่สายเกินไป

เป็นเรื่องการลาชังมาถึง 3 ปี เกี่ยวกับการสรรหาคณะบดีคณะนิติ
ศาสตร์เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2538 ซึ่งได้มีผู้ร้องเรียนว่าไม่ชอบ และคณะ
กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีคำวินิจฉัยแล้ว
ว่าการสรรหาไม่ชอบจริง

ผู้ร้องเรียนคือ รศ.อาทิตย์ จันทวิลม และผู้ที่ได้รับการ
แต่งตั้งให้เป็นคณะบดีคณะนิติศาสตร์คือ รศ.จรัส เ็งวิทยา

โดยสรุปที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่า

เนื่องจากข้อเท็จจริงปรากฏว่าการสรรหาคณะบดีคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2538 นั้น มีบุคคลจำนวน
10 คน ตามที่ได้วินิจฉัยไว้ ใช้สิทธิลงคะแนนโดยไม่ใช้สิทธิโดยชอบด้วยข้อ 15
แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยการสรรหาคณะบดี พ.ศ. 2536

และโดยที่จากผลการสรรหาปรากฏว่า ผู้สมัครเข้ารับการสรรหา
ได้คะแนนจากผู้สิทธิในสาย ข. และ ค. เท่ากัน แต่ผู้ได้รับคะแนนสูงสุด
เป็นลำดับที่ 1 นั้น ได้รับคะแนนจากผู้สิทธิในสาย ก. มากกว่าผู้สมัครเข้ารับ
การสรรหาอีกคนหนึ่งอยู่เพียง 3 คะแนน

เมื่อนำคะแนนของผู้ไม่มีสิทธิลงคะแนนโดยชอบมาประกอบ
พิจารณาแล้ว เห็นได้ว่าคะแนนในส่วนที่ไม่ชอบนั้นอาจมีผลทำให้การสรรหา
ในครั้งนี้เปลี่ยนแปลงไปได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการวินิจฉัย
ร้องทุกข์ จึงมีมติให้เสนอแนะต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่ง
การให้เพิกถอนการสรรหาคณะบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2538

และให้สภามหาวิทยาลัยรามคำแหงพิจารณาแต่งตั้ง
คณะบดีคณะนิติศาสตร์ใหม่ตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ คณะที่ 2 ซึ่งมี ศ.อดุล วิเชียร
เจริญ เป็นหัวหน้าคณะกรรมการ มีไปเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2541 และ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือไปยังนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 26
มิถุนายน 2541 เพื่อพิจารณาสั่งการเพิกถอนคำสั่งสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่
ตั้ง รศ.จรัสเป็นคณะบดีคณะนิติศาสตร์

ต่อมาสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือลงวันที่ 30
กรกฎาคม 2541 แจ้งว่ารองนายกรัฐมนตรี (พิชัย รัตตกุล) สั่งและปฏิบัติ
ราชการแทนนายกรัฐมนตรี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้เป็นกรณีสำคัญมาก
จึงสั่งให้ที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์พิจารณาโดยละเอียด และ
ดำเนินการโดยไม่ชักช้า

ซึ่งที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว มีความ
เห็นโดยสรุปดังที่กล่าวข้างต้นเมื่อเดือนกันยายน 2541

เมื่อที่ประชุมใหญ่คณะกรรมการฯ ยืนยัน รองนายกฯ พิชัย จึงมีคำ
สั่งให้เพิกถอนการสรรหาคณะบดีคณะนิติศาสตร์ และให้สภามหาวิทยาลัยราม
คำแหงพิจารณาแต่งตั้งคณะบดีใหม่

คำสั่งนี้ส่งไปถึงมหาวิทยาลัยรามคำแหงแล้ว แต่เวลาผ่านมาเป็นแรม
เดือน มหาวิทยาลัยรามคำแหงยังไม่ดำเนินการแต่อย่างใด โดยอ้างว่าการ
เพิกถอนหรือแต่งตั้งคณะบดีเป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ถือได้ว่าเข้าลักษณะแข็งข้อ สั่งมาอย่างไรจะสั่งได้ แต่จะ
ทำตามหรือไม่อีกเรื่องหนึ่ง

ความจริงแล้วได้มีมติกรม. เมื่อปี 2528 กำชับให้ส่วนราชการ หน่วย
งานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีโดยเคร่งครัด ใน
กรณีที่มีคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่สั่งการตามมติของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์
หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบหรือคำสั่ง
โดยไม่มีเหตุผล ก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัย

กรณีนี้หากสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงยังทำเฉย จะด้วยถือดีหรืออะไร
ก็สุดแล้วแต่เห็นที่ทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นต้นสังกัดต้องลงมืออย่างแน่นอน

จะปล่อยให้มหาวิทยาลัยของรัฐทำตัวเป็น “รัฐอิสระ” ไม่ได้
ถ้าถึงกับต้องเปลี่ยนคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ก็ต้องเปลี่ยน

ยังจำได้จึ้นใจกับคำขวัญที่ว่า “เปลวเทียนให้แสง
รามคำแหงให้ทาง”

วันนี้สังคมกำลังต้องการคำตอบ ที่ว่าให้แสง
และให้ทางนั้นคืออย่างไร.

กำแหง ภริตานนท์